FORMANDSBERETNING 2020

*"I ham har **vi** forløsning ved hans blod, tilgivelse for **vore** synder ved Guds rige nåde. **v8** Den gav han **os** i rigt mål med al visdom og indsigt **v9** ved at lade **os** kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet **v10** om den frelsesplan for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske"* (Ef.1,7-10).

Her sammenfattes essensen af Guds vilje og plan, og dermed også, hvad alt i LM drejer sig om. Her udfoldes, hvem der er centrum, nemlig Kristus, men også hvem der er genstand for hans vilje, nemlig ***os og alle dem, som vi er sat iblandt***. Alt det, der adskiller os fra Gud, og adskiller os mellem mennesker, fjernes, og der skabes en enhed og et fællesskab. Det blev os givet, og han ville, at vi selv skulle se det. Vores hovedformål er derfor at give det videre og lad andre kende hans nåde, al visdom og indsigt, hans viljes hemmelighed, hans gode beslutning. Hans plan er at sammenfatte alt i Kristus.

- **CORONA**: Alt kom ikke til at fortsætte som normalt, for tirsdag den 11.marts 2020 om aftenen sad jeg som andre danskere og hørte statsministeren lukke Danmark ned. Straks efter var jeg i kontakt med næstformand og generalsekretær, fordi vi nu skulle bede hele LM's organisation om at følge myndighedernes anbefalinger, dvs. i første omgang bede hele den frivillige organisation om at aflyse al planlagt offentlig mødevirksomhed overfor alle aldersgrupper, og dernæst afdække konsekvenserne for vores nationale og internationale ansatte, planlagte rejser og arrangementer. Lærerådsmødet få dage senere blev aflyst med meget kort varsel, og snart fulgte en lang række beslutninger, som ingen nogensinde havde forestillet sig, at nogen ledelse i LM nogensinde skulle forholde sig til. Store beslutninger med store konsekvenser stod i kø.

  Aldrig nogensinde før har vi skullet foretage en global hjemkaldelse af udsendte medarbejdere, og vores team til håndtering af det gjorde sit yderste for at finde svar og finde vej på kanten af et globalt kollaps af al flytrafik. Alle ansatte med opgaver i det nationale frivillige arbejde oplevede et kollaps i aftaler og opgaver. Resurseteamet skulle prøve at forstå hjælpepakker og finde veje i, hvordan vi gennem dem kunne fastholde alle vores medarbejdere og skabe løbende overblik over de økonomiske konsekvenser og muligheder. Alle LM's ansatte udviste et fantastisk samfundssind, en loyalitet overfor det, som gavnede LM, og alle gav sig til det yderste for, at det måtte lykkes. Det var fantastisk at mærke, hvordan det frivillige LM ud over landet straks tog ansvar, udviste samfundssind og havde omsorg for "brødrene". Ligesom det også var dejligt at mærke og se, hvordan der snart viste sig nye muligheder i samarbejde med Norea for at være sammen "online", både i forhold til forkyndelse og lokalt i forhold til nadver.

  Sammen med resten af samfundet var det svært at forstå sygdommen, dens omfang og dens konsekvenser, men snart stod det klart, at listen kom til at blive lang over aflyste og udskudte planlagte arrangementer: landsmøde, sommerens lejre, bibelcamping, musiklejre, osv. Hver gang med store konsekvenser, for mange havde lagt et stort arbejde i forberedelsen, og værst af alt: deltagerne gik glip af det. Bestyrelsesmøder rundt om i organisationen fandt sted online. Da tiden endelig kom for regeringen at lukke det danske samfund op igen, gik der politik i det. De første regler skabte noget uklarhed, men trods det kom det frivillige arbejde til stor glæde efterhånden endelig i gang igen i maj 2020, men med en række krav til afstand, hygiejne og begrænset deltagerantal. Godt at mange fandt muligheder også for online-forkyndelse lokalt, så dem, der ikke var plads til, kunne deltage på den måde.

Vi har ikke overblik over konsekvenserne, men vi oplevede, at Gud gik med os og sørgede for os. Det har været særligt stort at erfare, hvor jeg stod, at vi fik lov til at gå i forudberedte gerninger, og blev ledt til de rigtige beslutninger, også selvom vi slet ikke havde det fulde overblik. At vi kunne gå i tro og hvile i at være i Guds stærke, almægtige, barmhjertige og nådige hænder.

Det er langt fra overstået. Den anden bølge kom, og ingen tør forudsige, hvornår det er ovre, og hvornår alt bliver normalt igen. Det store spørgsmål er egentlig, om vi skal forvente os, at alt bliver normalt igen. Både globalt, regionalt, nationalt, lokalt og personligt vil det forandre os.

Hvad kommer corona til at gøre ved os? Det er nok for tidligt at give et endeligt svar, men der er alligevel nogle tanker, vi må begynde at gøre os. "Sammen hver for sig" blev en ny talemåde, men sandheden er, at vi altid er sammen i Kristus, og det kun er konteksten, der forandrer sig. Gud er den samme. Kristus er den samme. Helligånden er den samme. Ordet er det samme. Kærligheden er den samme. Frelsen er den samme. Nåden er den samme. Evigheden er den samme. Kaldet er det samme. Vi har aldrig og vil aldrig være alene, når konteksten forandrer sig.

Spørgsmålet er alene, hvordan vi bliver gode til at se den nye kontekst, hvor det samme kald og den samme trofasthed følger os, som vi hidtil har oplevet. Så det næste bliver, hvordan vi reagerer på den nye kontekst, hvor de nye åbne døre er, og hvor villige vi er til at gå ind ad dem. Vil det føre til en ny menneskelig besindelse og mulighed for vækkelse? Giver det nye muligheder for at drive mission og vise næstekærlighed? Det overordnede mål er stadig: *"at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske"*. Jeg er meget spændt på, hvor Jesus leder os hen med det nationale og det internationale arbejde i kølvandet på COVID-19, noget vi ikke selv havde set komme. Vi skal ikke vente på, at det går over, men være midt i det, være i Kristus, og imens vi er det, vil vi ***sammen i Kristus virke for evangeliets fremme under de vilkår, vi står i her og nu***.

Når jeg så ellers prøver at samle tankerne om vores kald og virke i LM, vil jeg gerne fastholde fokus på de sædvanlige 2 primære indsatsområder:

1) **FORKYNDELSE**.

   a) **VIS MOD TIL AT VÆRE OFFLINE**: Vi lever i en tid under de elektroniske mediers tyranni og stræben efter hele tiden at være online. Vi stiller samtidig høje krav til hinanden om hele tiden at være tilgængelige over email, sms, messenger og mobiltelefonen, og det præger også vores organisationsarbejde, så det næsten bliver utilgiveligt, hvis vi ikke ser en sms, reagerer hurtigt på en mail, osv. Meget er blevet bedre og nemmere, men retfærdiggører det al vores adfærd og forventninger til hinanden?

      Vi bruger mere tid end nogen sinde på at surfe efter nyheder, selviscenesættelse og deling af til tider ret ligegyldige informationer. Hvorfor skal jeg og andre spilde tid på det? Når vi er sammen med andre og samtalen går i stå, så hopper mobiltelefonerne op af lommen, og det skal tjekkes, om jeg er gået glip af noget, fordi vi er blevet dårlige til at kede os, være offline med verden omkring os – enten bare for at være alene og stille, eller for at være sammen med

andre og øve os i at tale sammen og lytte til hinanden.

Hjerneforsker og psykiater Manfred Spitzer siger, at hjernen ikke har brug for input hele tiden, men den har brug for stimulering, så den kan gøre det meste selv. Han rejser spørgsmålet, om din hjerne er blevet overbelastet? Vi har brug for mod til at være offline, mod til at være nærværende og mod til eftertanke. Hjernen og mennesket udvikler sig, når der er tid til refleksion og fysisk nærvær med andre mennesker. Vi skal altså ikke overdænge hjernen med informationer eller flygte fra stilhed og fællesskab ind i cyperspace.

Vi har måske værdier i kristne sammenhænge om, at mobilen skal være slukket eller i det mindste på lydløs under prædiken og bøn, men tør vi også, når vi kommer hjem, lægge vores mobil i et andet rum, og så bare vade rundt "offline"? Hvor opdaterede behøver vi at være om alting? Tør vi bruge tid på Guds ord, og ikke straks, når vi har læst eller lyttet, skifte kanal til et elektronisk medie, men i stedet bare gøre noget, hvor vi ikke bombarderes af nyheder og anden info? Tør vi bruge tid på noget, hvor vi samtidig kan reflektere og grunde over Guds ord? Måske var det meget bedre bare at snakke sammen med en anden om det læste – sammen reflektere og grunde. Måske har vi i vores menighedssammenhæng brug for en kreativitet, hvor hjernen får det åndelige input, "bliver stimuleret", og derefter giver hjernen (og Helligånden) muligheden for at gøre det meste selv, som hjerneforskeren siger. Tør vi slukke mobilen helt, når vi er sammen med andre mennesker, og så bare øve os i at være stille sammen, tale sammen, holde snakken i gang og lytte? Tør vi også give hinanden tid til at være offline, hvor vi ikke stiller krav om, at de læser min sms, besked på messenger og mail, bare fordi jeg har sendt den? Tør vi give hinanden tid til at have et andet centrum end mig? Tør vi i stedet lade Guds ord være den sidste påvirkning, før vi går "off-line"? Hvordan kan vi hjælpe hinanden?

b) **<u>STRESS – RELATERET TIL ARBEJDE & TJENESTE I LM</u>**: På personligt plan og helt ind i min egen familie var vi en periode tre, der samtidigt fik diagnosticeret stress med afsæt i vidt forskellige sammenhænge. Mit var alene arbejdsrelateret, men konsekvenserne ramte alt andet. Arbejdsmæssigt er jeg selv først nu i september 2020, efter 1 års gradvis optrapning, tilbage på fuld tid. Jeg er endnu ikke tilbage på fuld kapacitet i min fritid. Jeg har mærket konsekvenserne på egen krop, sind og sjæl – og har på nærmeste hold set det ramme min nærmeste, både da jeg blev syg, og rollerne skiftede.

Derfor betyder det rigtig meget for mig, at færrest muligt i LM kommer til at opleve, hvad jeg har oplevet – her tænker jeg både på alle ansatte og frivillige uden undtagelse.

Det er vigtigt, at enhver leder er opmærksomme på dem, de har et særligt ansvar for, men også at frivillige og ansatte udviser modet til at italesætte sin egen trivsel. Der er generelt set ingen dovne i LM, men stribevis af loyale medarbejdere, som gør det yderste, og i nogle tilfælde langt ud over, hvad de selv kan holde til. ***Det er ikke fromt at gøre mere, end vi kan holde til, for det er vi ikke skabt til***. At ofre sig i Guds riges arbejde betyder ikke, at man ikke skal holde sin hviledag, ikke få dækket sit behov for søvn, pauser, sund kost, motion, refleksion, stilhed og adspredelse.

Vi bliver fodret med, at livet skal være så effektivt hele tiden, at jeg helst skal have flere bolde i luften hele tiden, vide alt og skal undgå al spild. Ligesom det hele tiden skal gøres bedre, jeg skal hele tiden have mere, jeg skal kunne mere, og grænsen for det perfekte skubbes hele

tiden.

Stress opstår, når en person i længere tid har været under en belastning, som vedkommende ikke kan holde til. En belastning, som i sig selv ikke forvolder nogen skade, hvis den kun er kortvarig eller sjælden.

Derfor skal ledere overalt i LM's organisation tage ansvar for de medarbejdere, som ikke kan følge med i forhold til de opgaver, de har fået. For de flestes vedkommende har de brug for en leder, som giver dem fri, hjælper dem med at prioritere, og fremfor alt tager ansvaret for, at noget ikke bliver gjort eller ikke længere skal gøres. Det kan kræve udholdenhed at overbevise en medarbejder om, at det ikke kan fortsætte som hidtil. Ligesom det også kan tage tid for en leder at forstå, hvor slemt det står til, og derfor skal ingen holde sig tilbage for at gøre en leder opmærksom på én, der måske har brug for hjælp. Der er ingen skam i at få hjælp. Der er ingen stolthed i bagefter at kunne sige, det kunne jeg sagtens se, men intet sagde.

c) **FLERE UNGE PRÆDIKANTER**: Vores undersøgelse i 2019 viste, at kun 25% af vores prædikanter er under 50 år, og knap 4% er under 35 år. Det er ikke, fordi der er akut mangel på prædikanter, men der er behov for, at der arbejdes målrettet på at få en langt bedre aldersmæssig balance. Det er vigtigt, at tilhørerne også hører jævnaldrende prædikanter, der står i samme livsfaser som dem, og på den måde er med til at gøre det forkyndte relevant for deres egen generation. Aldersfordelingen betyder formentlig også, at vi indenfor de næste årtier vil opleve en meget stor afgang blandt frivillige, der har tegnet LM's forkyndelse i årtier, stopper pga. alder og skal erstattes. Derudover står vi med den udfordring, at især de unge flytter meget mere rundt, og det kræver en fornyelse af de eksisterende arbejdsgange og samarbejde på tværs af afdelingerne. Fremdriften i projektet blev forsinket af corona, men ved et ekstraordinært lærerådsmøde i september og ved at gøre det til fremtidigt arbejdsområde for Carsten Skovgaard-Holm, er der kommet fremdrift igen i arbejdet. Han skal lede et nyt arbejdsudvalg, som skal arbejde videre med projektet. De skal også se på kaldsprocedurerne, så der bliver en genkendelighed imellem afdelingerne, men der er stadig frihed til at udmønte dem forskelligt. Ud over at bede for dette nye team, må vi især i dette område, som i alle andre arbejdsgrene, *"bede høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst"*, for i sidste ende handler det om, at kaldet må nå ud til mænd i den yngre ende af aldersskalaen.

d) **GUDS ORD TIL HJERTET - STYRKELSE AF NÅDEGAVERNE SOM EVANGELIST OG PROFET**: Dette projekt er også corona-ramt, fordi især det lokale arbejde og afdelingerne ikke har haft de samme muligheder for at arbejde videre med det. Vi skal have skabt rammer, traditioner og frimodighed til at lade nådegaverne blive udfoldet – både hos mænd og kvinder. Det var vores fokus på rådsmødet 2019[1], fordi disse 2 nådegaver står for svagt – især i det lokale arbejde. Det var derfor med på lærerådsmødet, hvor det var dejligt, at der rundt om i afdelingerne både har været og er planlagt en videre opfølgning. Det bliver spændende at følge, hvordan det kommer til at gå, men tak til alle, for at arbejde videre med det. Opfølgning på dette anliggende ligger fra sekretariatets side hos Carsten Skovgaard-Holm, der står til rådighed i arbejdet – både i forhold til afdelingerne og i de lokale forsamlinger. Det er fantastisk at se, hvordan vores ansatte evangelister i tværkulturel mission sætter sig spor. Jeg er så taknemmelig for, at vi har kunnet slippe dem løs i mørket, og se, hvordan de tænder et lys. Tænk sig, om flere kunne komme til at gøre en så stor forskel i andre menneskers liv.

[1] Oplæg på rådsmødet: http://dlm.dk/sites/default/files/files/styrkelse_af_evangelist-_og_profetnaadegaverne.pdf

2) MISSION.

a) **FORANDRE FOR AT BEVARE**: Med afsæt i tilbagemeldingerne til landsstyrelsen har vi nu sat vores fokus på at arbejde med en styrkelse af det lokale tilsyn. På det ekstraordinære lærerådsmøde i september var der enighed om, at vi ville tilbyde tilsyn via tilsynsførende person til de LM-forsamlinger, som ønsker det – både frimenigheder og kredse. Et forslag til en model vil blive udarbejdet og præsenteret på denne landsgeneralforsamling. Jeg glæder mig rigtig meget over, at vi sammen kan se, at vi på dette punkt har behov for at imødekomme et voksende behov og er villige til at finde løsninger.

b) **FOKUS PÅ FAMILIE, SEXUALITET & KØN**: De første resultater af den danske værdi-undersøgelse 2017 begyndte at se dagens lys i løbet af 2019. Den viste bl.a. at på 20 år er det i dag sådan, at næsten hver anden mener, at uforpligtende sex er helt i orden, og at antallet er personer, der slet ikke synes, at det er i orden, er reduceret fra halvdelen til hver fjerde. Tilsvarende en reduktion fra 11% til 1%, der slet ikke synes, at skilsmisse er i orden; fra 34% til 4%, der slet ikke synes, at homoseksualitet er i orden.

Forskerne mener, at det er et udtryk for et større frisind, og at vi er blevet mere tolerante, altså positivt. Sprogbrugen er, at vi går fra mørke til lys – selv sproget er taget fra os. Danmark er blevet et meget individualiseret land, hvor jeg og min rettigheder sættes over næsten og mit ansvar for denne. Sædeligheden er frit fald, og samtidigt oplever flere, især kvinder, verbale og fysisk krænkende eller grænseoverskridende adfærd, hvor vi i 2017 (#Me Too), og nu igen i 2020 ser kvinder stå frem med anklager om seksuel chikane/overgreb på arbejdspladsen.

Ind i denne kontekst er det mere end nogensinde før meget op ad bakke med de kristne kerneværdier omkring ægteskab og seksualitet. Det er blevet langt sværere at finde opbakning til at opdrage, oplære og fastholde Guds gode vilje. Så meget mere end nogensinde før er der behov for motivation og støtte til vores egne ægteskaber, familier, singler, børn og unge omkring disse temaer og hverdagen som menneske. Der er et stærkt kald til at værne om de kristne værdier og forkynde om de velsignelser, der følger med. Der er brug for gode rollemodeller og forbilleder. Der er så meget desto mere brug for forkyndelsen af evangeliet om tilgivelse og forsoning med synderen, der falder.

Der er brug for den udstrakte hånd til dem, der mislykkes og har brug for hjælp. Der er brug for hjælp til dem, der kæmper med pornografi og med deres kønsidentitet. Vi har brug for at blive bedre til at favne den fraskilte, den gengifte, og den, der kæmper med homoseksualitet. Vi skal droppe vores "spedalskheds-syndrom" og gøre disse synder til noget, der værre end andre synder, og derfor skal håndteres på en særlig måde end andre synder. Vi er alle syndere, vi har alle brug for tilgivelse, og vi har alle brug for at blive helliggjorte. Der er brug for konkret vejledning, og der er brug for, at vi løfter hinanden i flok. Der er brug for, at vi binder os til Guds ord og lader det fylde i vores liv og tanker – at vi lader evangeliet være drivkraften i helliggørelsen. Som på flere områder har vi brug for at genvinde stoltheden over at være en kristen og at formidle det, vi står for, og det, vi har fået givet.

Vi gjorde dette område til et fokusområde med en ansættelse af en familiekonsulent. Det er naturligvis ikke nok, hvis dette område alene skal løftes af en ansat. Nogle skal opmuntres til at gå ind i politisk arbejde, men det er vigtigt, at løsningen af situationen ikke bliver de andres problem at løse. Derfor er det vigtigt, at alle frivillige kræfter i øvrigt – rundt om i landet i

forsamlingerne også selvstændigt løbende sætter fokus på disse emner og trækker på de resurser, der allerede findes, f.eks. forlovelsessamtaler og de kristne ægteskabskurser. Men vær også på udkig lokalt efter den næste, som trænger til din eller jeres hjælp, både i menigheden og uden for menigheden. Gør det til et indsatsområde at være nærværende hos det enkelte menneske, som tumler med livet på disse områder. Pas samtidig meget på, at det hele ikke bliver på familiens eller ægteparrenes præmisser, så alle singler, fraskilte, enker/ enkemænd og aleneforældre får følelsen forstærket af at være alene, forkerte, eller oversete.

c) **FOR VORES BØRNS BEDSTE**: Der skal absolut ingen tvivl være om, at der er nultolerance for seksuelle krænkelser i LM. Vi har i mange år haft et beredskab, retningslinjer, og haft en arbejdsgruppe, der har haft specielt fokus på det, især ind i vores børnearbejde. Det handler ikke bare om krisehåndtering, når et seksuelt overgreb har fundet sted, i forhold til offer, pårørende, krænkeren, menighed, ledelse, myndigheder, presse, opfølgning, osv. Det handler også om forebyggelse, hvordan vi spotter noget, der udvikler sig i en forkert retning, men også hvordan vi tilrettelægger vores aktiviteter, adfærd, og hvordan vi løbende vejleder og samtaler med medarbejdere og ledere om emnet. Der er nu blevet foretaget et grundigt og flot stykke arbejde sammen med LMBU, som er mundet ud i vejledningen[2] "For vores børns bedste – en vejledning i forebyggelse og håndtering af seksuelle krænkelser"). En stor tak til teamet bagved. Det er vigtigt, at vi ikke bare ser det som noget, man i børne- og lejrarbejdet alene skal arbejde med, men det er meget vigtigt, at afdelingsstyrelser og den lokale ledelse af menighedsarbejdet også få læst den igennem og drøftet, så bevidstgørelsen, kendskabet og ejerskabet forankres bredt i vores organisation. Det vil være en god idé, at de respektive ledelser mødes med de medarbejdere, de har ansvaret for og sammen har en drøftelse om emnet. Det er også vigtigt, at emnet er en del af introduktionsforløbet af enhver ny medarbejder. Ligesom vi skal være ivrige efter at være nærværende og medvandrer med offer, pårørende og menighed, så skal vi også huske at hjælpe krænkeren til syndsforladelse og et nyt liv i en ny kontekst.

d) **DISCIPEL 24/7 (HVERDAG I EVANGELIETS KRAFT)**: Discipelskab er også vigtigt i LM, at vi bliver gode efterfølgere og gode forbilleder – at vi ikke bare er gode til at tale om det teoretiskt og teologiskt korrekt, men at vi også lever det ud i hverdagen. Vi ønsker at give frimodighed til at leve som kristen i hverdagen. Discipelskab og mission hænger sammen. Vi er blevet fanget i en subkultur, i traditioner og vaner. Samfundet forandrer sig, og vi skal udrustes til at tale i nutiden. SOMA er det græske ord for legeme, og vi skal blive bedre til at sammenstille frelsen i Jesus og mit liv som kristen på en enkel og ligetil måde. Der er lavet et studiehæfte til bibelkredsen (udgivet 2017), en studieguide for smågrupper (udgivet 2019), og nu også bogen "Når Jesus fylder" (udgivet 2020). Projektet startede i 2018 og siden har Peter Leif Mostrup Hansen som konsulent været tilknyttet projektet, men er efter at han er blevet forstander på KFS-ledertræningscenter, har vi ansat Morten Friis som afløser i stillingen som projektmedarbejder frem til 2023. Han skal forkynde, undervise og inspirere til discipelskab og herunder coache lokale smågrupper. Desuden skal der arbejdes med kommunikation og video til at understøtte projektet.

e) **LÆS BIBELEN MED EN IKKE-KRISTEN**: Bibelselskabet udgav i år «Bibelen 2020», som er deres version af bibelen på nudansk. Det første oplag rejste en række kritikpunkter, som er imødekommet i 2.oplag. Når det gøres til højeste prioritet af få sproget moderniseret, er det naturligvis et forsøg på at gøre indholdet mere nærværende til den ikke-kristne nutidsdansker,

[2] Vejledning: http://dlm.dk/sites/default/files/files/Om_os/2020_vejledning_seksuelle_kraenkelser.pdf.

og det kan også for den erfarne bibellæser opleves berigende, når der er opdages nye vinkler i den personlige bibellæsning. På den anden side er der også risiko for at tabe dybde og indhold, så vigtige betoninger helt forsvinder. Særlig kritik lyder omkring udeladelsen af ordet synd og nyfortolkning af Israel, men også at mange af formuleringerne er blevet individualiseret, så der tales mere om mig end om os. Bibelen 2020 erstatter ikke den autoriserede udgave, og det er heller ikke Bibelselskabets hensigt, og dermed ikke tiltænkt at skulle være en "meningsbaseret" oversættelse "ord-for-ord", men at den skal være et værktøj til at få bibelæsningen i gang – især for dem, der ikke plejer at læse i den – og ikke mindst samtalen omkring Guds ord.

Bibellæser-ringen[3] har lavet en "Guide til Åben bibelstudiegruppe" i anledningen af udgivelsen, og hensigten er, at vi ser de missionale perspektiver i udgivelsen og får startet åbne bibelstudiegrupper, hvor vi læser bibelen sammen med én eller flere ikke-kristne og får talt sammen om Guds ord. Det er vigtigt, at vi bruger de anledninger, der kommer, og her er "Bibelen 2020" absolut én af dem.

Netop i 2020 blev vi ramt på ikke at kunne væres sammen i store forsamlinger, men kun kunne være sammen i små, og konteksten blev, at vi kun kunne udfolde os sammen med få. Netop det er måske "et vink med en vognstang" om, at vi missionalt set i disse tider især skal arbejde for at etablere endnu flere små åbne-bibelstudiegrupper, hvor vi måske bare på 2-mands-hånd læser bibelen sammen. Ind i en sådan sammenhæng er det intet problem at læse en nudansk udgave sammen, ligesom vi også læser børnebibler for de små, fordi vi her læser den sammen for at hjælpe en uerfaren til drypvis at se og erkende mere og mere. Lad os opmuntre til og selv være med til at skabe flere af disse rum, hvor Helligånden sammen med en kristens vidnesbyrd og vejledning kan skabe tilliden til og troen på Guds ord. Det væsentlige er ikke at bruge "Bibelen 2020", men den kunne være anledning til, at samtalen får sin begyndelse. Det væsentlige er, at vi bliver bedre til at læse bibelen sammen med en ikke-kristen.

f) **NYE FÆLLESSKABER I DANMARK**: Det er en stor glæde, at der fra januar blev afholdt de første offentlige LM-møder i Køge nogensinde, hvor der bl.a. ved tilflytning af unge børnefamilier nu er kommet et nyt LM-fællesskab på ca. 40 voksne og børn. Lad os takke Gud for dette under og omslutte det nye fællesskab med bøn.

I vores plan for nye fællesskaber i Danmark, som blev drøftet på landsgeneralforsamlingen 2018, var der også et stærkt ønske om, at der rundt om i afdelingerne blev arbejdet aktivt for at oprette flere steder, hvor mennesker samles om Jesus. Jeg glæder mig til at høre mere om status på den indsats, og hvad der helt konkret arbejdes med rundt om i afdelingerne.

g) **INTERNATIONAL MISSION**: Året blev først og fremmest meget ramt af, at en meget stor gruppe af vores udsendte pga. corona måtte rejse hjem til Danmark, og at mange, herunder nyansatte, ikke kunne rejse ud. For mange har det været rigtig svært at blive sat på pause på den måde og se meningen i det. Den virkelighed er vi slet ikke ude af endnu, men heldigvis har flere kunnet vende tilbage til deres opgaver. Det er vigtigt, at vi beder for de mange, som stadig er berørte af det.

Trods dette, så er den største erfaring vi fik i det forløbne år, at Gud hørte bøn – vi bad om 5 nye missionærenheder og fik mere end det. Det er om noget et klart signal fra Gud om, at LM skal satse på international mission – at vi skal have stor frimodighed i det arbejde, vi allerede

[3] Guide: https://blr.dk/resource/aabent-bibelstudie-guide/.

gør, men også at vi skal være frimodige til at se nye muligheder og lave forandringer, hvor vi ser kaldet til det, eller hvor vi skal have hjælp til at se kaldet.

Det er en stor glæde, f.eks. at vi kan sende et par (Lise & Frederik Berggren Smidt), der i flere år har rådgivet omkring ægteskab, sex og følelser, og kan sende dem til Peru med fokus på familier og præster. Glæden skal ses i sammenhæng med, at vi også kan sende et par afsted igen, som tidligere har været missionærer i Peru (Merete og Roar Steffensen), som hhv. skal arbejde i musikarbejdet og på det teologiske uddannelsescenter (Setela).

I Tanzania glæder vi os over, at vi har kunnet ansætte en anden tidligere missionær (Peter Bech) som byggeleder i udvidelsen og ombygningen af de bygninger, der i sin tid husede "Den Danske Skole" i Iringa, så der bliver bedre faciliteter til kursusvirksomhed for præster, evangelister og ledere. Endeligt har vi ansat et tidligere missionærbarn og volontør til missionærtjeneste (Charlotte Bech) til diakonale opgaver. I januar 2020 udsendtes Vivi og Bent Houmaa Jørgensen til at være hhv. forlagsmedarbejder og direktør ved "Soma Biblia".

I Cambodja kan vi glæde os over, at der er opstået et lokalt samarbejde i Siem Reap mellem pastor Kong og radioprogrammet "Kvinder med Håb", bl.a. gennem Norea Mediemission. Desuden har vi ansat en pendlermissionær (Hakon Christensen), der bl.a. skal undervise præster i Siem Riep. Endelig forsøger vi på at undersøge mulige nye indsatsområder i retning mod storbyen Battambang, f.eks. i form af kirkeligt samarbejde i forhold til nye menigheder, sundhedstilbud og etablering af nyt kollegium.

I forhold til mission blandt muslimer, så tegnes vores internationale indsats i forhold til tyrkiske folkegrupper primært gennem associerede missionærer (familien Olofson) i Mongoliet, og gennem Norea Mediemissions samarbejdspartnere i Tyrkiet. Vi glæder os over de åbne døre, vi p.t. har gennem de nævnte ressourcer. I forhold til den traditionelle form, vi har forsøgt indtil nu, synes dørene at blive ved med at være lukkede. Derfor er vi p.t. i et afklaringsforløb, hvor vi har brug for forbøn i, hvor evt. nye veje fremadrettet kunne gå i forhold til tyrkiske folkegrupper. Vi glæder os i den forbindelse også over samarbejdet med Anker Nielsen om at nå tyrkiske folkegrupper i Danmark.

Sammenfattende foregår der meget andet fantastisk arbejde i de nævnte lande igennem vores eksisterende udsendinge, som vi glæder os over muligheden for, og ser Guds undere ske igennem – se særskilt punkt på dagsordenen om det og de dertil hørende bilag.

h) **<u>POSITIVE ØKONOMISKE UDFORDRINGER – BAD OM 5 FIK 7 MISSIONÆRENHEDER</u>**: Vi har i en årrække haft et godt økonomisk råderum gennem trofaste givere og gode arveindtægter. Det har givet en optimisme og nye tiltag. Det har også givet en tryghed, fordi vi erfarede, at vi ikke stod alene med opgaven, men først af alt erfarede Guds trofasthed, omsorg og fastholdelse af missionsbefalingen. Gud vil mission – både i Danmark og resten af verden. Han vil, at vi i LM skal være et af mange redskaber i hans store mission.

At vi fik mere end, hvad vi bad om (40%), er for mig et signal om, at Gud vil, at vi skal have større frimodighed, end vi har haft tidligere til at gå i tro, når han kalder. Vi er også kaldet til at være gode forvaltere, men vi må ikke lade os begrænse af normale økonomiske betragtninger, vi skal også turde vove at gå i tro, uden at kunne se alle svarene. Bad om 5, men fik 7, må betyde, at Gud ikke bare sender arbejdere til sin høst, men at han også sender givere. Når Gud

kalder os til at bede, så kalder han os også til at arbejde og stå bag dem, han sender. Gud kaldte os ikke bare til at bede, men også til at give.

Vi vover derfor at sige, at nu er tiden kommet til at gøre en massiv indsats for, at det må blive muligt, nemlig ved samtidig at bede og arbejde, som Luther siger det. Vi vover derfor for første gang i mange år at sætte os et budgetmæssigt mål om en indtægtsstigning på ca.6,3% (=1 mill. mere per år) – altså for hver 100 kroner givet til LM, giver du mindst 6 kroner mere, eller for hver gruppe af 16 givere findes mindst 1 mere, der giver det samme som dem.

Det er ønskeligt, at denne stigning gennemsnitligt kunne opnås bredt blandt flere indtægts-kilder, men vi håber primært på, at det må ske gennem gavegivere og arveindtægter. Det skal ikke kun ske igennem de eksisterende, men også ved at vi netto får flere nye givere mobiliseret, og meget gerne ikke bare i vores naturlige bagland, men også gerne udenfor den ramme. Vi ønsker at mobilisere os selv, ansatte og frivillige, til at gøre en ekstraordinær fælles, udholdende og målrettet indsats. Den må meget gerne allerede nu tage sin begyndelse, men skal især udfolde sig i perioden 2021-22.

Til sidst en stor tak til alle frivillige og ansatte i Danmark, rundt i missionslandene og ved Norea Mediemission. Tak til alle prædikanter, præster, styrelsesmedlemmer og LMBU-medarbejdere, lejrarbejdet, bibelcamping, musikarbejdet, familiearbejdet, væresteder, det tværkulturelle arbejde, genbrugsarbejdet, plejehjem og lokalradioer. Tak til frivillige og ansatte i Tro & Mission, Budskabet, LogosMedia/Lohse, bogsalg, hjemmesider og lokale afdelingsblade. Tak til alle ansatte og frivillige på højskolen, vores efterskoler, friskoler, børnehaver og legestuer.

Tak til det daglige ledelsesteam og resten af teamet på sekretariatet – for jeres store arbejdsindsats, jeres støtte omkring vores arbejde, jeres administration og daglige ledelse af LM og for alt, hvad I må stå model til og finde vej i. Tak til landsstyrelse for fællesskabet, samarbejdet, medleven og store personlige ofre for et omfattende stykke arbejde i tjenesten for Herren.

Det er min bøn, at I alle må finde jeres glæde i Jesus og hente ny frimodighed fra ham i det, som han har kaldet jer til – *"og du, mit barn, vær stærk ved nåden i Kristus Jesus"* (2.Tim.2,1).

Henrik P. Jensen
Landsformand, LM's generalforsamling 2020

PS: Personligt vil jeg gerne udtrykke en stor taknemmelighed for de mange, som har omsluttet mig og min familie med forbøn under mit/vores sygdomsforløb og takke for jeres medleven, opbakning og støtte til, at jeg kunne vende tilbage til min tjeneste som landsformand og medlem af landsstyrelsen. En stor tak også til næstformand Karl Haahr, dels for at springe til som min afløser, og dels for hans måde at være det på, at holde mig underrettet og ikke mindst for at passe godt på mig.